

10è aniversari

Qui som i què volem

la nau ivanow

Fundació Sagrera

Juliol 2007

10 anys de Nau Ivanow

Tot i que en Xavier Basiana no va néixer a La Sagrera, quan va deixar la seva Manresa natal i es va instal·lar al nostre barri, el va començar a estimar com el que més i s'hi va implicar, col·laborant amb el moviment associatiu, on va tenir ben aviat un paper destacat.

Això li va permetre conèixer de primera mà les principals mancances de La Sagrera i encara que hi ha treballat per intentar millorar-les, n'hi ha una que el va colpir especialment. Com podia ser que un barri amb més de 35.000 habitants, i que anava creixent, no disposés d'un espai per acollir tota mena d'activitats culturals i artístiques, proporcionat a la importància del territori i a la seva població. Durant molt de temps hi va pensar, el va somiar, el dibuixava al cap.

A la percepció d'aquesta necessitat, s'hi va afegir un altre element: no veia gaire voluntat per part de l'administració de posar-hi remei, al menys d'una forma immediata. I tot submergit en aquests pensaments, un dia, diu la llegenda que...

Passejant pel barri se li va aparèixer un edifici destinat durant molts anys a diverses activitats industrials i que en els darrers temps havia restat ocios, i, sabent dels desitjos d'en Xavier, el va temptar. No va caler gaire esforç, ell se'n va enamorar, li va agradar arquitectònicament, va veure-hi les possibilitats enormes que oferia i va començar a posar en marxa, ell mateix, el somni que, ara sí, viuria ben despert.

Li va posar el nom de La Nau Ivanow. Ivanow en honor de l'industrial que la va fer construir i Nau perquè, vés a saber, potser necessitava disposar d'un mitjà de transport que dugués les idees a les realitats, solcant-les i sabent que no sempre serien tranquil·les.

D'això en fa ara 10 anys; 10 anys en què va decidir abocar-se a aquest repte i, arriscant allò que se'n diu vida i hisenda, el va anar transformant físicament, esforçant-se a adaptar-lo per poder-hi acollir un seguit d'activitats multidisciplinars, fins a convertir-lo en punt de trobada de creadors, en un centre de cultura on tinguessin cabuda artistes que poguessin dur-hi a terme les seves idees, molts cops experimentals, innovadores... En cap moment, però, no va oblidar l'estreta vinculació amb el barri, la

Sagrera, al qual ha adreçat sempre en primera instància tota la programació de la Nau Ivanow, per a qui ha produït activitats dirigides particularment als sagrerencs, amb les portes sempre obertes per acollir-hi les iniciatives que organitzaven entitats sagrerencs i que, ai là!, segueixen sense tenir cap lloc adequat on dur-les a terme. Si no hagués estat per la seva voluntat de tirar endavant aquest somni, encara seríem a les beceroles!

Tot plegat ha anat fent de La Nau Ivanow un referent, no només de barri, sinó també de ciutat, i fins i tot d'indrets més llunyans on és coneguda la tasca que s'hi fa i l'acolliment i el caliu que s'hi ha trobat.

Som conscients que el viatge d'aquest somni ara està arribant a una nova estació. El projecte Sant Andreu-Sagrera (per què als textos oficials sempre es deixen l'article 'la' del nom del nostre barri?), a més d'una macroestació intermodal amb l'AVE al capdavant, portarà moltes transformacions i canvis, i amb ells l'edifici de La Nau passarà a titularitat municipal. Però el somni d'en Xavier, amb el temps, es va fer més ambiciós encara i va veure com les naus veïnes, també afectades pel projecte, s'enderrocaven i deixaven pas a un gran complex cultural i esportiu, on encara s'hi podien fer més coses.

Ara som en aquest punt i ho estem defensant des de la mateixa Nau i des de les entitats del barri. Més enllà, però, de pedres, instal·lacions i titularitats públiques, cal preservar un aspecte bàsic, fonamental, que imprimeix caràcter i sentit: que aquest espai no es burocratitzi, no es normativitzi, que hi continui viu i present l'esperit obert que en Xavier li ha sabut donar i que és la base i l'explicació de la projecció i el ressò obtinguts en tots aquests anys, que ara avui, aquí, celebrem.

Joaquim Terré

Carta a tot el veïnat

A la fi d'aquest any 2007, farà 10 anys que la Nau Ivanow va començar a navegar.

D'aleshores ençà, no s'han aturat mai les activitats; amb un ritme o amb un altre, sempre s'ha intentat continuar amb el somni que el desembre del 1997 va començar en Xavier Basiana: aconseguir que el barri de La Sagrera tingués l'equipament cultural que es mereix, i convertir-lo en un espai de ciutat.

A l'inici, l'Associació Cultural La Nau Ivanow va ser l'encarregada d'organitzar les activitats i de començar a donar a conèixer La Nau com a centre cultural. Ja fa un parell d'anys que la Fundació Sagrera n'ha pres el relleu i gestiona l'espai, amb la voluntat de desenvolupar aquest projecte.

Des del 1997, s'han anat organitzant actes de tot tipus: teatre, poesia, concerts, presentacions de CD's, dansa, exposicions, audiovisuals, tertúlies, sopars col·loqui, presentacions de llibres i revistes, conferències, cursos i tallers diversos. També ha servit de punt de trobada a diversos col·lectius i entitats del barri amb dificultats per aconseguir un lloc on reunir-se o poder dur a terme les seves activitats.

I no ha estat fàcil, ni ho és encara. La Nau Ivanow no rep ajuda econòmica de cap tipus; tot surt de la iniciativa privada del seu fundador, Xavier Basiana, i de la col·laboració de molts voluntaris que confien en aquest projecte. A poc a poc, s'han anat condicionant els espais per tal que les activitats no fossin una molèstia per a ningú. La Nau Ivanow no vol ser l'enemic dels veïns; ben al contrari: vol ser un espai obert a tothom, on es puguin desenvolupar activitats culturals interessants per a tots, un

lloc de trobada i de creació, un espai agradable on la gent s'hi senti bé.

Som conscients que no hem sabut arribar al públic més proper, al de la Sagrera, ni hem sabut difondre prou les nostres activitats per tal de cobrir la mancança de programació cultural al barri. El nostre mitjà principal de difusió de les activitats és el correu electrònic; la nostra economia no ens permet una altra cosa. Per això us convidem a visitar la nostra pàgina web [www.nauivanow.com] on podreu posar-vos al dia del que es fa a la Nau Ivanow. Si, a més, voleu rebre puntualment la programació i el butlletí electrònic, només us hi heu de subscriure.

L'esforç de tots aquests anys el veurem, en part, compensat aquest estiu: la Nau Ivanow forma part de la programació del Festival de Barcelona Grec, en la 31a edició, i s'hi representaran dos espectacles. Volem que aquest escrit serveixi, també, per fer-vos saber aquesta tan bona notícia, que ha de ser l'orgull del barri, i animar-vos a assistir-hi.

Esperem que a partir d'ara la comunicació entre la Nau Ivanow i els veïns sigui més fluïda i espontània. Les portes de la Nau, tot i que sempre tancades per seguretat, són obertes a tothom que hi vulgui entrar: us hi esperem ben aviat.

A reveure, doncs!

Fundació Sagrera

Què és la Nau Ivanow?

La Nau Ivanow està ubicada en una antiga fàbrica, la fàbrica de pintures Ivanow. El projecte neix fa deu anys, quan l'arquitecte i fotògraf Xavier Basiana l'adquireix per desenvolupar-hi un centre cultural d'abast ciutadà.

Després de deu anys de funcionament de la Nau Ivanow com a espai privat, i atenent cada vegada més a la condició d'una entitat que ha contribuït a la creació, producció i difusió de la cultura, durant el 2006 es planteja la necessitat de donar un salt qualitatiu per millorar i ampliar el camí recorregut, consolidant-se i esdevenint un referent com a espai de producció i de difusió artística. Amb aquest objectiu es pren la decisió de constituir la **Fundació Sagrera**, entitat encarregada de gestionar el projecte.

Des de la **Fundació Sagrera** es marca un panorama d'actuació estretament lligat a consolidar la Nau Ivanow com a centre de creació i difusió a la ciutat de Barcelona, donant suport a la participació individual i col·lectiva de la ciutadania en la cultura, tot oferint més i millors instruments per incrementar-ne la capacitat d'expressió artística. Alhora, la Fundació vol cobrir una demanda històrica del barri de la Sagrera: disposar d'un espai i d'un equipament cultural amb les condicions adequades per dur a terme aquest repte. El projecte té un marcat caràcter multidisciplinar, ja que aborda la cultura des de diverses disciplines (arts plàstiques, dansa, pensament, literatura, música i teatre) amb les finalitats següents:

- Sumar-se a les diferents alternatives que proporciona la ciutat; fomentar les companyies i els joves artistes i, sobretot, possibilitar-los la utilització d'espais per a la producció i representació de les seves obres.
- Promocionar, fomentar i mantenir tots aquells valors identitaris del barri, els socials i els culturals, en benefici de les persones o entitats del barri i amb l'ànim de crear-hi un vincle de col·laboració permanent.
- Promoure iniciatives, projectes i programes amb l'objectiu d'oferir una plataforma per a l'estudi i el debat sobre els diversos aspectes d'interès cultural.
- Cobrir l'actual buit d'espais de creació cultural que existeix a la ciutat de Barcelona.

Amb aquests objectius establerts, l'espai cultural de la Nau Ivanow es pot definir com una estructura organitzativa i de gestió cultural intensiva en complexitat. És força difícil exposar què ha representat i què representa la Nau Ivanow per als seus diferents usuaris; tampoc no és senzill detallar com l'han conegut moltes fonts sense cap mena de publicitat ni promoció. El nostre mitjà de comunicació més usual ha estat informal (boca-orella); la millor publicitat ha vingut de l'agraïment i la satisfacció de la gent que ha passat durant aquests anys per la Nau.

El fet d'estar ubicada en una antiga fàbrica no fa més que ajustar-la a la seva realitat: és una fàbrica d'idees, de projectes, d'emocions. La Nau Ivanow funciona contínuament, cada dia s'hi fan activitats, gràcies a la funció de mecenatge que durant aquests anys ha dut

a terme la Nau Ivanow. L'organització de les diferents activitats i representacions públiques han anat íntegrament a càrrec dels propis grups. La nostra ha estat una aportació pràcticament logística, de suport, pendent de poder oferir la infraestructura i l'equipament necessaris, així com els nostres modestos recursos de comunicació i difusió.

Descripció de l'espai i l'equipament

La Nau Ivanow gaudeix d'un total de 1.500m² distribuïts en tres plantes, així com del lloguer d'una nau annexa que, per tal de donar cabuda a la creixent demanda d'espais per a la creació i difusió d'activitats d'àmbit cultural, permet incrementar l'espai en 600m² més.

Es compon de diferents espais, de capacitats i mides diverses, amb una distribució força polivalent.

L'espai **Andy Warhol**, de 300m², és la sala principal de la Nau Ivanow, com a homenatge a l'artista nord-americà. Compta amb la infraestructura tècnica necessària per

L'espai **Andy Warhol**

poder-hi dur a terme espectacles que requereixin d'un bon equip (taula de llums i de so, etapes i altaveus, equalitzadors i alguns focus), però encara té grans mancances. L'objectiu és anar-hi invertint fins a poder oferir l'equipament adequat i crear les condicions apropiades per gaudir d'un espai polivalent.

L'espai **Ion**, de 600m² i un sostre de 5m d'alçada, situat a només 20 metres de la Nau Ivanow, és potser el més carismàtic de tots per les seves característiques, ja que encara s'hi entreveuen les peculiaritats d'una nau industrial.

L'espai **Ion**

Aquest espai, obert i divers, té la voluntat de donar a conèixer altres realitats a través d'artistes d'arreu del món, d'artistes nous i antics. L'espai Ion vol ser un lloc d'acollida a la diversitat cultural de la ciutat, a la nova realitat social. Barcelona, i la Sagrera, han de ser capdavanteres en la integració de les noves maneres de veure l'art, la cultura.

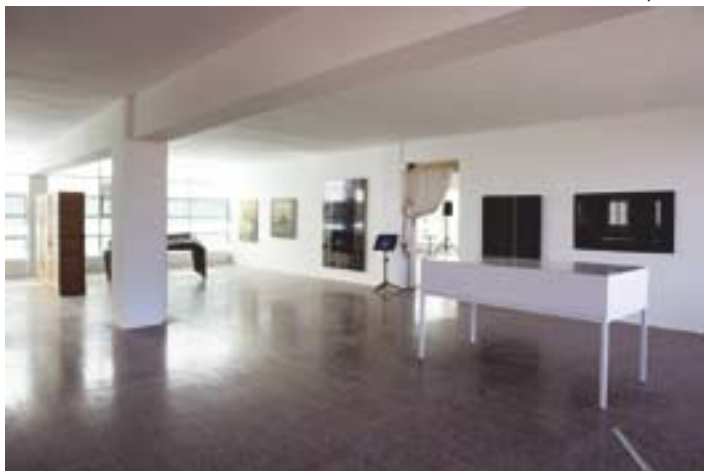
L'espai **Blau**, l'espai **16** i l'espai **Sala Màquines** són tres espais polivalents d'entre 60m² i 150m², on es poden realitzar actes diversos de petit format com ara exposicions, conferències i classes, filmacions, projeccions de videoart, assajos de teatre i de dansa.

Finalment, l'espai **Sala reunions**, de 25m², és ideal com a punt de trobada per a assemblees i reunions.

L'espai **Blau**

L'espai **16**

L'espai **Sala Màquines**

Aquesta polivalència i diversitat del conjunt d'espais de la Nau Ivanow, fa que cada cop siguin més les companyies i els directors professionals que hi voldrien representar les seves obres. L'aposta de directors i directores com Carme Portaceli, Francesc Cerro o Àngel Alonso per dur-hi a terme les seves representacions a la Nau és cada cop més comú.

Des del punt de vista del creador o de l'artista, la Nau Ivanow ha estat reconeguda per diferents usos:

•Com a espai d'assaig.-

Diferents espais amb característiques altament polivalents per a les diferents disciplines artístiques, que permeten l'assaig d'espectacles que posteriorment seran representats en teatres de prestigi de Barcelona.

La manca d'espais pròpiament d'assaig a la ciutat de Barcelona ha situat la Nau com a punt de referència i de confiança de les diferents companyies professionals.

•Com a espai de creació, investigació i difusió per als col·lectius emergents.-

Són molts els grups destacats en música, teatre i dansa que han iniciat a la Nau Ivanow el seu procés de creació i que, més endavant, hi han difós les seves obres. Aquesta ha estat l'essència principal de la Nau Ivanow: oferir els espais de manera desinteressada i gratuïta en els inicis dels col·lectius més joves.

•Com a espai de difusió.-

Des de l'inici del 2006, i com a nou repte de la Nau Ivanow, s'ha anat invertint progressivament, i en la mesura del possible, en condicionar i equiparar mínimament la sala Andy Warhol i l'espai Ion fins a convertir-los en espais adequats per a la difusió.

La Nau Ivanow ha apostat per aquest nou projecte, conscients que és un repte agosarat i arriscat a causa de la proliferació de sales alternatives que ofereix la ciutat de Barcelona. En aquest cas, el nostre objectiu és doble: d'una banda, oferir simultàniament espais d'assaig i de difusió, de manera que les diferents companyies puguin optar a l'espai d'assaig, amb les característiques i necessitats que aquesta fase requereix, i passin a la fase de difusió en la sala annexa. D'una altra banda, amb aquest objectiu s'intenta alhora cobrir la manca d'equipaments culturals que pateix el barri de la Sagrera i oferir els avantatges de la proximitat.

•Com a espai polivalent.-

Ateses les característiques físiques dels diferents espais i la possibilitat de disposar del mobiliari suficient, s'ha propiciat un altre tipus d'actes al marge de les activitats culturals, pròpiament dites.

Durant tots aquests anys, la Nau Ivanow ha acollit diferents col·lectius que l'han escollit per desenvolupar-hi activitats puntuals, des de màsters a tallers de teatre. També serveix com a lloc de trobada per a reunions d'entitats i de veïns del barri que no tenen un espai públic on poder-ho fer i opten per demanar-ho a la Nau Ivanow.

La transformació de la Nau Ivanow

En aquests deu anys de funcionament de la Nau Ivanow, la inversió privada del seu fundador, Xavier Basiana, ha estat permanent. La seva constància i dedicació ha permès l'extraordinària transformació d'una fàbrica en molt males condicions a un espai cultural reconegut actualment dins dels àmbits professionals de la cultura.

El camí cap a aquesta transformació, però, no ha estat gens fàcil. Ha suposat també assumir una sèrie de responsabilitats que afecten els diferents agents amb què ens relacionem i que ens ha obligat a dur a terme tot un seguit d'inversions en seguretat, en la insonorització del local, en les millores d'accés per a la gent gran o discapacitada i en la instal·lació d'aire condicionat.

D'altra banda, aquest salt qualitatiu també vol dir millorar en un mínim l'equipament necessari per donar resposta de manera professional a les diferents disciplines que interactuen a la Nau. La nostra voluntat és que aquest sigui el proper pas.

Metodologia

La Nau Ivanow ha estat, en els primers anys de funcionament, únicament una plataforma receptora de propostes de creació, investigació i difusió. La limitació de personal i de recursos ha restringit el marge de maniobra per fomentar i organitzar propostes pròpies. Per tant, les propostes arribades a la Nau Ivanow han estat orientades més cap a l'intercanvi puntual d'experiències entre col·lectius i joves emergents que no cap a un programa de continguts anual explícit, on predominin els projectes significatius i innovadors. El resultat d'aquests anys de compromís ha estat el desenvolupament d'una xarxa de relacions de cooperació amb el món artístic i les seves diversitats expressives que visualitzen la Nau com un referent de comprensió i suport a les diferents propostes i necessitats artístiques dins de la ciutat de Barcelona.

Però l'objectiu de la Nau és, tot i que continua oberta a propostes externes, poder tenir la suficient capacitat per deixar de ser un ens passiu i començar a organitzar d'una manera activa un programa cultural anual prou interessant. En aquest sentit, des de començament del 2007 s'està intentant fer un esforç en l'organització pròpia d'esdeveniments. És el cas del Cicle d'Audiovisuals i de

Músiques del Món, on a través de diferents propostes presentades de manera independent s'ha pogut establir una programació gairebé setmanal.

Pla de comunicació

Durant tots aquests anys, els recursos en comunicació i màrqueting han estat pràcticament nuls. Els únics mitjans de comunicació de les nostres activitats han estat el butlletí Fundació Sagrera (edició impresa i electrònica) i el web. Per tant, és evident que la difusió de l'existència de la Nau Ivanow es fa bàsicament de boca en boca, ja que les trucades d'interès per les nostres sales són diàries.

• Butlletí Fundació Sagrera

Amb una periodicitat aproximada de cada dos mesos, es publica el butlletí **Fundació Sagrera**, que neix l'abril del 2006 amb la voluntat de disposar d'un canal de comunicació, d'un nou mitjà de difusió de les activitats culturals de la Nau Ivanow, així com de temes relacionats amb el barri on s'ubica, la Sagrera. Aquest butlletí imprès es fa arribar als diversos equipaments de la Sagrera i de Sant Andreu (biblioteques, centres cívics); la versió digital s'envia a tots els subscriptors. A causa de la ja esmentada manca de pressupost, i malgrat que som conscients de la importància que té la comunicació per a difondre les nostres activitats al públic més proper, l'edició es va aturar el setembre de 2006. La revista ja havia vist perillar la

seva existència en diverses ocasions, ja que és l'element que primer se suprimeix quan els recursos econòmics minven. Cal agrair la col·laboració puntual dels voluntaris que creuen en aquest projecte i que n'han permès la continuïtat, ja que, a més, tampoc es disposa de prou personal per a distribuir-la adequadament i donar-la a conèixer, ni en l'entorn més proper.

Gràcies a la subvenció de 1.000€, concedida pel districte de Sant Andreu el mes de març passat, es pot publicar aquest número amb el qual, a més d'anunciar la participació de la Nau Ivanow en la 31a edició del Festival Grec de Barcelona, es vol aconseguir arribar en particular al veïnat de la Sagrera i de tot el districte de Sant Andreu, així com traslladar el sentiment d'orgull de la Nau Ivanow

pel fet de formar part, per primer cop i com un espai més de la ciutat, del prestigiós Festival Grec.

• www.nauivanow.com

Des del 2006, la Nau Ivanow té en funcionament el web www.nauivanow.com, eina fonamental de difusió de les activitats, atesa la impossibilitat de destinar un pressupost per a aquesta finalitat. La pàgina, de disseny molt clar i senzill, ofereix informació sobre diferents aspectes de la Nau Ivanow, des dels més pràctics, com ara la localització i els espais, fins als més teòrics, com ara els objectius de la Fundació Sagrera. També s'hi pot trobar un apartat d'arxiu històric de totes les activitats que s'han anat fent des del 2003 fins al 2007.

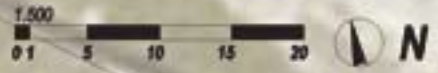
Ofereix la possibilitat de subscriure-s'hi per anar rebent els comunicats de les activitats programades, i en aquests moments hi ha més de 2.000 subscriptors, un volum considerable tenint en compte la projecció de la Nau. Formen part d'aquest total diversos mitjans de comunicació (diaris, revistes, televisions, ràdios) i entitats (associacions de diferents especialitats artístiques, centres culturals, teatres, associacions de veïns, escoles), tant d'àmbit de ciutat com de barri, així com un gruix de particulars que, ja sigui a través d'aquest mitjà o de les butlletes impreses que hi ha al local, han demanat de rebre les nostres informacions.

• Pancartes i fulls de mà

Tot i que els recursos econòmics per destinar a la difusió de les activitats són molt minsos, la infraestructura informàtica existent a la Nau Ivanow ens permet imprimir, de tant en tant, alguna pancarta d'algun acte en concret, així com de petites quantitats de fulls de mà.

Cap a la gran transformació dels entorns de la Nau Ivanow (encara)

Tal com deia Joaquim Terré al número de setembre de 2006 i com s'ha explicat en aquest d'ara, tota l'activitat de la Nau s'ha dut a terme sense CAP tipus d'ajuda pública, sempre i només des de la iniciativa privada. ARA TOCA LA SAGRERA, fa l'eslògan; ara toca que l'ajuda pública arribi a la Sagrera. "Són ja 15 anys de promeses urbanístiques que no acaben d'arribar, mentre els barris veïns es doten amb grans equipaments culturals", deia en Terré, i demanava el suport de les entitats del barri, conjuntament amb l'Associació de Veïns, per tal que aquest projecte pugui esdevenir una realitat.

Parlava també dels bons propòsits en acabar l'estiu i retornar a la quotidianitat; "És el temps en què l'Ajuntament, com a administració més propera, ha de ser receptiu a un projecte elaborat amb gran cura per la Nau, que parteix del que hi ha, del que es necessita i de les possibilitats de l'entorn, i és hora, també, que es posin en marxa tots els mecanismes necessaris i suficients per bastir al voltant de l'actual Nau, el gran equipament cultural que el barri de La Sagrera necessita i es mereix".

Demana que totes les entitats sagrerenques ens apleguéssim com una de sola, motivéssim i sensibilitzéssim tots els veïns i les veïnes que poguéssim, ho anéssim a demanar insistentment on calgués sense defallir i no paréssim fins a tenir el que ens mereixem, fins que no tinguem allò pel que fa tants anys que lluitem, i que és un greuge comparatiu amb altres llocs.

El curs ha tornat a passar i el gran equipament cultural que La Sagrera demana a crits des de fa tants anys encara no hi és.

31è Festival de Barcelona Grec

El Festival de Barcelona Grec 2007 obre nova etapa amb el director Ricardo Szwarczer. En aquesta 31a edició, el festival vol atraure el públic familiar i s'expansiona a nous escenaris, com el Sant Andreu Teatre, La Caldera de Gràcia o la **Nau Ivanow** de la Sagrera.

Dels trenta espectacles que es fan a partir del 26 de juny, dos es representaran a la Nau Ivanow, de la mà de la **FEI** (Factoria Escènica Internacional) que dirigeix Carme Portaceli.

Fairy (Contes de fades)

Del 12 al 23 de juliol (excepte 17)

Espectacle basat en una idea original de: **Carme Portaceli**

Dramatúrgia: **Carme Portaceli i Toni Martín**

Text **Toni Martín**

Direcció: **Carme Portaceli**

Repartiment: **David Bagés, Lluïsa Castell, Gabriela Flores, Llorenç González, Carlota Olcina, Albert Pérez**

Saxos: **Dani Nel·lo /Jordi Prats**

Espai escènic i il·luminació: **Paco Azorin**

Vestuari: **Mariel Soria**

Música: **Dani Nel·lo, Jordi Soto, Jordi Prats**

Moviment: **Marta Carrasco**

Ajudant de direcció: **Dusan Tomic**

Tècnic Ilum/so: **Daniel Cherta**

BCN ^{GREC}₃₁ FESTIVAL

TEATRE
MÚSICA
DANSA

Són la societat i la seva moral regnant que influeixen en els contes? O són els contes els que influeixen en la mentalitat de la societat?

Aquests contes, transmesos al llarg del temps, han aconseguit esdevenir un referent en la nostra cultura. Els personatges i els finals d'aquests contes han anat canviant al llarg del temps segons la moral imperant en cada època.

Sobreviurien La Caputxeta, La Ventafocs o Hansel en un món ple de llops, de gent que no vol créixer i on la bellesa és l'única arma per no ser invisible?

Benvinguts al món de les fades.

Aquí tot és possible. Si la realitat no t'agrada, somia, aquí ho pots fer.

Quina és l'autèntica història de La Ventafocs o de La Caputxeta Vermella? Com són aquests contes explicats al segle XXI? Qui són aquests personatges avui? On passa l'acció als nostres dies?

Aquestes històries tan populars són el punt de partida d'un espectacle que parla de la ideologia i de l'autèntic sentit dels contes que ens han explicat de petits.

Cançons, text i moviment formen part d'un muntatge que dirigeix Carme Portaceli, creadora i directora artística de la Factoria Escènica Internacional.

Foto: David Ruano

God is a Dj, de Falk Richter

Del 28 de juny al 8 de juliol (excepte 3)

Direcció de **Juan Carlos Martel Bayod**
 Traducció: **Oriol Serra, Manel de Clascà i Christina Schmutz**
 Amb **Elena Fortuny i Albert Triola**
 Espai escènic i imatges: **Eugenio Szwarczer**
 Ajudant d'escenografia: **Paula Bosch**

Espectacle d'Ángel Pavlovsky

Del 26 al 29 de juliol (fora de la programació del Grec)

Déu és un Dj?

Possiblement Déu sigui un Dj. Un Dj que va "punxant" la música de la nostra vida fins que diem prou. I llavors és un mateix que s'ha d'inventar la seva banda sonora, els seus arranjaments, el seu present... perquè del passat ja no ens en podem desfer.

Ell i ella - els dos personatges de *Déu és un Dj* - han decidit viure "de cara a la galeria". Han decidit vendre la seva vida i treure'n profit. Molt de profit. Tots els seus actes giren entorn de l'audiència i faran tot el possible per controlar-la, i això farà que ells es descontrolin. Jo no sé si Déu és a tot arreu, però la música i la imatge sí. Tot és música i tot el que ens entra pels ulls és ja titllat de verídic, sense que ningú no es plantegi la veritat de les coses.

Els volen arribar fins al final, serien capaços de tenir un fill davant de milers de persones i milers de càmeres només per ser més rics, més coneguts, més *cool*, més buits, al cap i a la fi. Però el que a mi em podria buidar i em preocupa, a ells els omple i els empeny a límits inaudits i em crea la necessitat de saber per què.

Richter aprofita, com en la majoria de les seves obres, fets socials reals que l'inquieten com a jove. Incidències postmodernes que omplen totes les llars. Utilitza la televisió i els seus continguts per mostrar-nos quins canvis estem patint en el comportament de la societat. I és que ara cap jove no vol ser astronauta, bomber o capellà. Ara, qui més qui menys, simplement vol ser famós. La cultura de la imatge.

Possiblement Déu sigui un Dj.
 Un Dj d'un disc molt ratllat.
 I'm god. I'm good.

Juan Carlos Martel Bayod
 Director

El 2 de juny de 2006 la Factoria Escènica Internacional (FEI) es va presentar als mitjans de comunicació.

Algunes activitats dutes a terme a la Nau

Cicle Fem Música!

Del desembre 2006 al juny 2007

El 15 de desembre es va iniciar un cicle de música de cambra, organitzat per l'**Associació Fem Música!** Un cop al mes, diferents músics interpreten obres dels clàssics i també tangos i de bandes sonores, d'una forma diferent, trencant amb la imatge estirada del músic disfressat de concert llunyà i inaccessible. Escolteu música mentre gaudiu, en companyia, d'una copa. I si us ve tos, no patiu, que ningú no us mirarà malament. Segurament no us en vindrà, perquè farem el possible per tal que estigieu còmodes i absolutament captivats per la música que us oferiran. El músic que toca a Fem música! vol fer música per gaudir-ne ell però també perquè en gaudiu vosaltres, el públic, sense el qual la seva feina no tindria sentit. A partir de l'octubre, més concerts!

Cinquena edició de la Fira Internacional de Videoart LOOP'07

Del 28 de maig al 3 de juny

La Nau Ivanow va tornar a ser, per cinquena vegada, un dels espais del **LOOP**. Durant dotze dies, el Festival es desenvolupa en diferents espais de la ciutat de Barcelona, des de museus fins a botigues, i l'omple de peces i de propostes de videoart, tot apropant aquest gènere als ciutadans i als visitants de la ciutat.

A la Nau s'hi van presentar dues instal·lacions, del 28 al 31 de maig:

LIMBO3, de [Flux Escena Visual](#)
mÓNs eFímerS i **IOOps**
pAraDigmàticS, d'[Alquimia del Sol](#)

També una sessió videojockey amb el grup Triulet i DJ Elefant, a càrrec de Flux, i el concert de Soma Planet+Alquimia del Sol, organitzat per la **PAM**

SET Primer encuentro de teatro de la creación

Semana de las nuevas tendencias escénicas latinoamericanas en Catalunya

Del 25 al 30 de maig

SET! és un esdeveniment dedicat a promoure la creació i presentació de nous treballs teatrals, concebuts a partir de metodologies i formes de treball de reconeguts directors llatinoamericans, amb la participació d'actors i altres professionals catalans. Tots aquests treballs tenen com a principal protagonista l'Actor com a eix central de la creació i concepció de l'obra teatral. Aquests espectacles s'exhibeixen en diferents espais urbans no convencionals de la ciutat.

La primera edició va estar dedicada a la trobada entre Catalunya i Argentina.

5 de juny

El viatge del clavell **Residència d'avis de la Sagrera**

Aquesta obra, representada a la Nau, va ser una mostra del treball realitzat en el projecte intergeneracional Joves i tècniques d'experimentació impulsat per IPSS (Institut per a la Promoció Social i de la Salut).

PAM **De l'abril al juny**

El 15 d'abril es va iniciar un cicle d'audiovisuals que pretén potenciar el concepte de cine-bar, i generar un espai on poder veure diferents tipus d'audiovisuals (documentals, videoart, DJ's...). Un espai on projectar i exposar les idees que no acostumen a sortir a la televisió.

Aquest cicle va estar organitzat per la **PAM** (Plataforma Artístic@ Musical), que des de l'inici d'any ha tingut al seu càrrec la programació de diversos concerts i altres activitats musicals.

[\[www.alquimiadelsol.net\]](http://www.alquimiadelsol.net)

Jam Sessions+Jazz Book **Del gener al juny**

La **Fundació Catalana Jazz Clàssic** és l'encarregada d'organitzar **Hot Jam Sessions i Jazz Books**.

Les **Jam Session**, dirigides per Toni Gili (La Locomotora Negra), estan centrades en el jazz clàssic, és a dir, en el jazz més directe i comunicatiu, en el qual la participació del públic és més directa i espontània. Són un dels moments més interessants i excitants del jazz.

Jazz Book són un seguit de conferències amb suports variats, donades per músics i aficionats entesos en cada tema, i segueixen un fil argumental similar a l'índex d'un hipotètic llibre sobre jazz. El **Jazz Book** va a càrrec de Ricard Gili (La Locomotora Negra).

[\[www.jazzclass.org\]](http://www.jazzclass.org)

Foto: David Ruano

Soldados de Salamina, de Javier Cercas

L'exitosa novel·la de Javier Cercas, **Soldados de Salamina**, va tenir una versió cinematogràfica de la mà de David Trueba. **Joan Ollé i Julie Sermón** van fer-ne l'adaptació teatral, estrenada al Teatre Romea, representada del 14 d'abril fins al 13 de maig i assajada a l'Espai Ion.

Sense voler canviar ni una coma del que va escriure Cercas, Joan Ollé i Julie Sermón han compostat una peça teatral amb tres actes en els quals hi ha tots els elements de la tragèdia grega: una primera part coral, una segona monologada i una tercera de diàleg.

L'eix central és la història de com l'ideòleg de la Falange Espanyola, Rafael Sánchez-Mazas, va poder fugir de la mort en diverses vegades durant la Guerra civil, a la que de ben segur va contribuir a iniciar. Sánchez-Mazas surt indemne d'un afusellament col·lectiu gràcies a un jove milicià que li perdona la vida i després una família de pagesos catalans l'amaga durant la seva fugida.

L'adaptació teatral de Joan Ollé porta a escena aquesta història en tres actes. Al primer, s'ofereixen amb cert desordre totes les peces que Cercas haurà de posar en ordre per esbrinar el secret de la història. Al segon, el mateix Rafael Sánchez-Mazas (Lluís Marco) torna de la mort per fer confessió pública: explica sense embuts la seva veritat i la seva mentida. A l'escenari, un home sol amb una bandera espanyola i unes veus que l'ajuden a recordar. Arriben després a la tercera part, un diàleg entre l'escriptor Javier Cercas i aquell milicià que va salvar la vida del falangista, Miralles (Carlos Álvarez-Novoa), ara intern en una residència d'ancians.

Autor: **Javier Cercas**
Adaptació teatral: **Julie Sermón / Joan Ollé**
Direcció: **Joan Ollé**
Repartiment:
Carlos Álvarez-Nóvoa
Gonzalo Cunill
Lluís Marco
Isabelle Bres
Karla Junyent
Xavier Ruano
Manel Sans
Ajudant de direcció: **Ester Nadal**
Escenografia: **Sebastià Brosa / Joan Ollé**

Un lloc conegut, de Daniela Feixas

El lloc conegut al que fa referència **Daniela Feixas** no és una altra cosa que la nostra rutina, fruit d'una societat competitiva que ens insta a trepitjar els altres sense cap mena de compassió, amb el resultat d'una vida en la qual tot està tan controlat que quan es busquen emocions fortes (i s'aconsegueixen) no sabem ben bé com reaccionar perquè en el fons no ens coneixem.

La Glòria (Ester Bové) té èxit, un apartament escrupolosament ordenat i una parella (Albert Triola) amb qui no comparteix pis. Sembla que tot és al lloc que li pertoca, fins que un dia la Mina (Daniela Feixas), irromp a la seva vida per accident i, a poc a poc, la Glòria va perdent el control del seu entorn perfecte.

Direcció: **Carme Portaceli**
Escenografia: **Xavi Garcia**
Vestuari: **Bàrbara Glaenzel**
Intèrprets: **Daniela Feixas**
Ester Bové
Albert Triola

Es va representar a la Sala Muntaner del 16 de maig al 17 de juny.

Rodatge d'*Home Zero*

Durant els mesos de maig i juny es va rodar a l'Espai Ion la pel·lícula **Home Zero**, una obra publicada a l'editorial AADPC i dirigida per **Carles Schenner**. L'objectiu del projecte és intentar que l'espectador no arribi a saber del cert si el que està veient és un programa de televisió, teatre filmat o alguna cosa que està passant realment.

Els dos protagonistes de l'obra són dos personatges immortals de Frank Kafka, Josef K i Gregor Samsa, col·locats en l'univers tèrbol i autocràtic del 1984 de George Orwell.

Estació de la Sagrera • Oficines de duanes. Foto: Xavier Basiana

Vinyes

10 anys de Nau Ivanow

Vegeu tota la programació a www.nauivanow.com

La Nau Ivanow i la Fundació Sagrera, per la cultura

Estació de la Sagrera • Foto: Xavier Basiana